

Hannah Collins | Escriuré una cançó i la cantaré en un teatre envoltada de l'aire de la nit

Fundació Antoni Tàpies



Fundació Antoni Tàpies
Departament de Comunicació
Daniel Solano
t. +34 667 060 753
www.fundaciotapies.org
press@ftapies.com

Sumari

- Dossier: *Hannah Collins. Escriuré una cançó i la cantaré en un teatre envoltada de l'aire de la nit*
- Biografia
- Llistat d'obres
- Edició especial
- Activitats
- Material gràfic per a la premsa
- Patrocini i col·laboracions



Hannah Collins. Escriuré una cançó i la cantaré en un teatre envoltada de l'aire de la nit

Exposició

21.06.2019 – 13.10.2019

Inauguració:

Dijous 20 de juny de 2019, a les 19.00h.

Comissari: Carles Guerra

El projecte que Collins presenta a la Fundació Antoni Tàpies posa el focus en la figura de l'arquitecte egipci Hassan Fathy (1900-1989). En aquestes fotografies, ja siguin muntades en una seqüència i projectades com un film, ja siguin presentades en grans formats, Fathy emergeix com l'espectre d'un llegat modern vernacular oblidat. Les restes de grans projectes concebuts al segle xx, com el realitzat a Nova Gourna (1945-1947) o el de Nova Baris (1965-1967), són l'objecte d'una mirada que cerca fórmules de futur.

A través de la fotografia les architectures de Fathy es redimeixen de la decadència i la ruïna que les amenaça. El treball que Collins ha fet al voltant d'aquesta figura podria entendre's com una col·laboració que només és possible gràcies a la fotografia. Una acció que va més enllà del tribut a la memòria dels projectes utòpics realitzats per Fathy, i que consten com una de les contribucions més importants en els camps de l'arquitectura i l'urbanisme del món àrab.

Hannah Collins (Londres, 1956) ha estat reconeguda per la dimensió documental complexa de les seves fotografies, que sovint es presenten en grans formats o en

seqüències que apleguen diverses imatges d'un mateix indret. Des de la dècada de 1980 ha estat considerada una de les fotògrafes més singulars del panorama internacional. Les seves instal·lacions de caràcter cinemàtic han fos aspectes de la memòria col·lectiva, la història i la vida quotidiana. Amb el seu enfocament observacional desplega relats sorgits de localitzacions geogràfiques remotes.

Tot i haver fotografiat fragments del món, les seves imatges generen una profunditat de camp que va més enllà de la percepció del que és local. Aquesta manera de fer és, en suma, un exercici de composició que utilitza la fotografia per portar-nos a, i posar davant de la nostra mirada, els llocs distants. Llocs comuns que en la resolució final de les seves obres acabaran semblant monuments.

Entre el 1946 i el 1954, l'arquitecte egipci Hassan Fathy va dissenyar i construir Nova Gurna introduint principis ecològics a l'arquitectura de tova de l'Orient Mitjà, amb el desig que la població rural del nord de l'Àfrica pogués disposar d'habitatges sostenibles, aigua potable, escoles i ajuts per desenvolupar la seva cultura. Gurna era un assentament situat a Tebes, a la riba esquerra de l'Alt Nil, sobre una necròpoli on els habitants vivien de l'espòli arqueològic. Fathy va rebre l'encàrrec de construir Nova Gurna, un indret on la població de Gurna havia de ser reubicada en contra de la seva voluntat. Fathy tenia l'esperança que la nova ciutat, amb un teatre a l'aire lliure, un mercat cobert, una mesquita, escoles i emmagatzematge d'aigua potable, esdevindria un lloc amb un sistema de vida sostenible, amb la mirada posada al futur, que no dependria de l'espòli del passat. En canvi, el nou assentament mai no va ser acceptat pels residents que es van sentir forçats a adaptar-se a un nou tipus de vida imposat.

Les fonts d'inspiració per a la nova ciutat provenien dels pobles de tova de la zona, dels assentaments beduïns, dels temples romans i dels pobles nubians d'Assuan, a les ribes del Nil. Apropiar-se d'antigues tècniques nubianes i romanes alliberava el constructor dels costosos suports de fusta, construint en canvi sostres de maons de tova i introduint tècniques de refredament d'aire i aigua.

Durant la dècada de 1960 es van descobrir reserves subterrànies d'aigua a l'oasi d'El-Kharga, a tres hores de camí per l'inhòspit desert des de Luxor. A l'oasi, a Fathy li van encarregar la construcció de Nova Baris, un altre poble de maons de tova que havia de convertir-se en una comunitat sostenible que creixés i exportés fruita i verdura des del desert. Per aconseguir emmagatzemar aquests productes peribles al nou assentament, Fathy va dissenyar un sistema amb pous de ventilació i torres secundàries per accelerar la circulació d'aire, fent baixar les temperatures exteriors més de quinze graus. Nova Baris va quedar inacabada perquè la seva construcció

es va interrompre a causa de la guerra el 1967. D'altra banda, la restauració de Nova Gurna es va aturar després de la revolució del 2011. La ciutat està desapareixent lentament enmig de la decadent perifèria de formigó de Luxor, on les construccions són almenys deu graus més calentes a l'estiu i deu graus més fredes a l'hivern. A mesura que la necessitat de repensar l'esgotament dels recursos disponibles esdevé cada cop més urgent, les experiències de Nova Gurna i Nova Baris ens donen esperança i optimisme, convertint-se en una visió pel futur i obrint la possibilitat de trobar nous camins a seguir.

Aquest treball s'ha realitzat amb la col·laboració de Duncan Bellamy, que va crear la banda sonora que l'acompanya.

Hannah Collins.

Biografia

Hannah Collins (Londres, 1956). Entre 1989 i 2010, va viure i treballar a Barcelona, exposant a Galeria Joan Prats des de 1992, i actualment viu entre Londres i Almería. A més d'haver obtingut la beca Fulbright i haver estat nominada al Premi Turner de 1993, recentment ha rebut el Premi Internacional de Fotografia SPECTRUM 2015, atorgat per la Fundació de la Baixa Saxònia, que va incloure una exposició al Sprengel Museum, que després va itinerar al Camden Art Centre de Londres i al Baltic Centre de Newcastle. Entre altres museus i centres d'art, ha exposat al Centre Pompidou París; FRAC Bretagne; Fotomuseum Winterthur; Museo UNAL, Bogotá; Kunsthalle Exnergasse, Viena; MUDAM Luxembourg; Tate Modern, Londres; Seoul Museum of Art; VOX image contemporaine, Montreal; Walker Art Center, Minneapolis; Fundación La Caixa, Madrid i Barcelona; La Laboral, Gijón; Artium, Vitoria; CAC, Málaga.

Llistat d'obres

I will make up a song (Doorway One)
(Escriuré una cançó (primera porta)), 2018
Impressió cromogènica
280 x 178 cm

I will make up a song (Wall One)
(Escriuré una cançó (primer mur)), 2018
Impressió cromogènica
302 x 363 cm

I will make up a song (Hand and Sail)
(Escriuré una cançó (mà i vela)), 2018
Impressió en gelatina de plata
100 x 130 cm

I will make up a song and sing it in a theatre with night air above my head
(Escriuré una cançó i la cantaré en un teatre envoltada de l'aire de la nit), 2018
Vídeo HD, 20' 34''
Composició sonora: Duncan Bellamy
Edició: Daniel Goddard

Edició especial

Amb motiu de l'exposició, la Fundació Antoni Tàpies ha editat una sèrie numerada i signada per l'artista: *Hassan Fathy Theatre New Gourn*a (Teatre Hassan Fathy a Nueva Gourn) Impressió en gelatina de plata amb to de seleni 25,4 x 25,4 cm (amb paper, 30,48 x 40,46 cm)

Activitat relacionada

Debat inaugural

Hannah Collins, artista, i Anna Puigjaner, doctora arquitecta, cofundadora de MAIO arquitectes i autora de *Kitchenless City*, conversaran sobre arquitectura, col·lectivisme i sostenibilitat, durant la presentació de l'exposició que posa el focus en la figura arquitecte egipci Hassan Fathy (1900-1989).

Calendari: dijous, 20 de juny de 2019, a les 19.00 h. | Preu: gratuït | Aforament limitat.

Aproximacions

Visites comentades a les exposicions *Antoni Tàpies. Certeses sentides* i *Hannah Collins. I will make up a song and sing it in a theatre with night air above my head*.

Calendari: dissabtes, a les 17.00 h (excepte durant l'agost). | Durada: 1 h i 15 min. | Idioma: català. | Preu: gratuït amb l'entrada al museu. | No és necessari fer reserva prèvia. Aforament limitat.

Material gràfic per a la premsa

S'accedeix a l'apartat de premsa del web de la Fundació Antoni Tàpies mitjançant el menú que es troba al marge superior dret de la pantalla, a la secció 'Museu i Biblioteca'. S'inclou el dossier de premsa i imatges per a la premsa.



Patrocinis i col·laboracions

Patrocinadores institucionales



Con el apoyo de

GALERIA JOAN PRATS

Colaboradores



FLUVIA



ENATE

